

Some secrets of the planet Earth

The opinion has taken root that the mystery of the origin of many geological phenomena deprives them of the possibility of scientific foresight of their detrimental manifestations and the search for patterns to identify what is useful for society. Hence the conclusion: first of all it is necessary to reveal the mysterious mechanism of these geological phenomena.

Well, it is worth paying attention to how science approaches the solution of this issue and analyze its strengths and weaknesses. But we can say in advance that the first drop in the sea, and the last a whole sea.

What is in the depths of our planet

Practically human activity has given a lot for the knowledge of nature. We managed to learn a lot and a lot. But that's what was learned and remained unrecognized. If practical feeling were limitless, then in the end it would be possible to reach recognition only on the basis of practice. But alas. Practice is not limitless, but limited. It has its limit, while in contrast to it a person can use his thinking boundless and boundless. These are, so to speak, the two most basic recognition factors. And they form a single whole as they are inextricably linked and inconceivable without each other. Only in the commonwealth can they penetrate where neither one nor the other individual isolated from each other can.

At present, world science has high hopes for ultra-deep drilling of the earth's crust. This is unimaginably huge material costs. And what will it give? What benefit? We can say in advance: very meager, will not pay off and part of the cost.

Ultra-deep drilling, when carried out, will be half the equivalent of modern methods of studying the surface of the moon. Her pictures were taken up close, as if seen with their own eyes, and still the secret remains a secret. Exactly the same picture will be after ultra-deep drilling. However, such a practical study can break a lot of firewood from some modern established ideas. For example. When you still manage to break through the granite layer. And suddenly there will be layers of sedimentary rocks exactly the same as they are on the day surface.

How then to be?

And it is dangerous that even this will not be paid attention to and such serious attention. There will be those to protect the old ideas, will begin to twist perfectly and skillfully customize, which is especially important in modern science.

Why such a thought? Not to mention, here are excerpts from scientific papers. "... exploratory wells (mostly in oil-bearing areas) are drilled to a depth of 6-7 km. With their help, the structure of individual areas and the structure of oil fields at a depth of several kilometers are studied in detail. which is not fundamentally different from the surface layers. " Do we need any more comments here?

Деякі таємниці планети Земля

Вкоренилася думка, що таємниця походження багатьох геологічних явищ позбавляє можливостей наукового передбачення згубних проявів їх та пошуку закономірностей щодо виявлення корисного для суспільства. Звідси напрошується висновок: перш за все необхідно розкрити таємничий механізм цих геологічних явищ.

Ну, що ж, варто уваги простежити, як саме наука підходить до розв'язання даного питання та проаналізувати її сильні та слабкі сторони. Але можна наперед сказати, що перших крапля в морі, а останніх ціле море.

Що знаходиться в глибині нашої планети

Практично діяльність людини багато чого дала для впізнання природи. Багато і багато чого вдалося взнати. Та от що взнано так і залишилося невпізнаним. Якби практичне ощупування було безмежним, то все-таки в кінці кінців колись можна було б дійти до впізнання тільки на основі практики. Та ба. Практика не безмежна, а обмежена. Вона має свою граничну межу, тоді як на протигагу їй людина може скористатися своїм мисленням безмежним і безграничним. Це так би мовити два найосновніші фактори впізнання. Причём вони складають єдине ціле так як нерозривно пов'язані і немислимі один без одного. Тільки в співдружності вони можуть проникнути туди, куди не може ні один ні другий окремих ізольований один від одного.

На даний час світова наука покладає всі надії на зверх-глибоке буріння земної кори. Це немислимо величезні матеріальні затрати. І що це дасть? Яку вигоду? Наперед можна сказати: дуже мізерну, яка не окупить і долі затрат.

Зверх-глибоке буріння, коли буде здійснено, то користь такого буде наполовину еквівалентна сучасним методам дослідження поверхні Місяця. Його знімки зроблені зблизька, неначе власними очима побачили, і все одно таємниця так і залишається таємницею. Точно така ж картина буде після зверх-глибокого буріння. Щоправда таке практичне дослідження може наламати чимало дров із деяких сучасних усталених уявлень. Наприклад. Коли все таки вдасться пробити гранітну товщу. І враз там виявляться наверхстування осадових порід точнісінько таких, які знаходяться на денній поверхні. Як же тоді бути?

І ось небезпечно, що навіть і на це не звернуть уваги та такої серйозної уваги. Знайдуться такі, щоби захистити старі уявлення, почнуть чудово викручуватися та по-майстерному припасовувати, що особливо посідає вагоме місце в сучасній науці.

Чому такої думки? Не говорячи від себе, наведемо витримки з наукових праць. «...розшукові свердловини (більшість в нафтоносних районах) бурять на глибину 6-7 км. За їх допомогою детально вивчено будову окремих районів і структуру нафтових родовищ на глибині кількох кілометрів. На цих глибинах в земній корі знаходяться верстви загальновідомих осадових порід, будова яких принципово не відрізняється від поверхневих шарів». Хіба тут потрібні ще якісь коментарі?

At a depth of 20,000 m and how in which places mineral reserves can be found. However, they will be unsuitable for development. And at the same depth, layers of sand can be found as a well-known screen, which covers valuable deposits almost below the top. How then to consider such situation? Isn't it better to force yourself and move your thinking than to drill such an incredibly huge depth? Whoever is given something easier, he does. A practitioner is ignorant but enthusiastic. He does not take anything for himself, but enriches others with his tireless work. His most practical activity enshrines in his mind ingrained and mostly false ideas bordering on the primitiveness of truth. Try to take a step towards the intervention and its activities. Probably tested many times.

The distribution of granite masses on the continents and its absence in the seas and oceans opens a very interesting page in the history of geological development of the Earth. It is complemented by the different thickness of the basalt layer throughout the area. But has anyone tried to think about it?

In this case we are talking about the internal structure of the Earth. Do we need even more weighty practical material for the notion that "the earth's crust is concentrated in the recesses of the surface of the mantle"? This is the springboard from which you can jump a record distance in the concept of the structure of the Earth and its chemical composition in general, while also adhering to the fact that the internal structure of the mantle is also heterogeneous. "In it, at a depth of about 50 km below the ocean floor and 150 km below the continents, a zone of sharp refraction of seismic waves - a waveguide - was discovered."

The earth's crust is a product of smelting from the material of the mantle

If the earth's crust is considered a product of the melting of light components from the mantle material, then why not look for the location of heavy elements? And all that rests on the absence of a true concept of the origin of the earth's crust. The origin of the basalt layer would not be a secret either. Different hypotheses, different considerations, but what's the point?

"The smelting of the granite layer from the mantle is denied." It's just a miracle, what did the one who said about it think? Probably ... And if it were so simple for him to say that the granite layer and similar materials are parts of the original earth's crust, what would he answer to that? If you rely on deep drilling again, then it should be noted that this will not help solve the problems. The eyes will run even more to the unknown. However, it is impossible to get drilled in the laboratory itself in order to discover the regularity of the distribution and location of layers of a certain mineralogical composition. Revealing the essence of the geological processes of ancient times does not mean that it will be possible to identify them with modern ones. But not everything is forged according to the template.

A change in time will certainly entail a change in the mechanism of geological processes. If at a certain period, under certain conditions of the geological development of the

На глибині 20 000 м і то як в яких місцях можуть бути виявлені запаси корисних копалин. Однак вони будуть непридатними для розробки. І на такій же глибині можуть бути виявлені наверхівки піску як загальновідомої ширми, якою прикриваються цінні родовища майже під самим верхом. Як тоді розцінювати таке становище? Чи не ліпше примусити самого себе та поворушити мисленням, а ніж свердлити таку неймовірно величезну глибину? Кому що легше дається, те він і робить. Практик – це неук, але ентузіаст. Для себе він не бере нічого, але своєю невтомною працею збагачує інших. Його сама практична діяльність закріплює в його свідомості закоренілі і здебільшого помилкові уявлення, що граничать з примітивністю істини. Спробуй зробити крок до втручання і його діяльність. Випробувано, імовірно, вже неодноразово.

Розподіл гранітних мас на материках та відсутність його в морях і океанах відкриває досить цікаву сторінку із історії геологічного розвитку Землі. Доповнює її неоднакова потужність базальтового шару по всій сфері. Але чи намагався хоч хто небудь замислитись над цим?

В даному разі ведеться мова про внутрішню будову Землі. Хіба потрібно ще вагомішого практичного матеріалу за поняття про те що «земна кора зосереджена в заглибленнях поверхні мантиї»? Це той трамплін, з якого можна стрибнути рекордно далеко в поняття про будову Землі і її хімічний склад в цілому, дотримуючись ще й того, що внутрішня будова мантиї теж неоднорідна. «В ній на глибині близько 50 км під дном океану і 150 км під материками виявлена зона різкого заломлення сейсмічних хвиль – хвилевід».

Земна кора – продукт виплавки з речовини мантиї

Якщо вважати земну кору продуктом виплавки легких компонентів з речовини мантиї, то чому б не пошукати місця розташування важких елементів?

І все то впирається в відсутність істинного поняття про походження земної кори. Не являлось би таємницею і походження базальтового шару. Різні гіпотези, різні міркування, а толку з того?

«Виплавка з речовини мантиї гранітного шару заперечується». Просто диво, чим думав той, хто про це сказав? Мабуть... А якби йому отак по простому сказати, що гранітний шар і йому подібні матеріали являють собою ділянки первісної земної кори, що б він на це відповів? Якщо ж знову поклався на глибинне буріння, то слід зауважити, що таке не допоможе розв'язати проблеми. І ще більше розбіжаться очі на незвідане. Однак до самої лабораторії добуритися неможливо, щоб відкрити закономірність розподілу і розташування нашарувань певного мінералогічного складу. Виявити суть геологічних процесів найдавніших часів це не значить, що можна буде ототожнювати їх із сучасними. Не все ж бо по шаблону кується.

Зміна часу неодмінно тягне за собою і зміну механізму геологічних процесів. Якщо в певний період при певних умовах геологічного розвитку планети могла утворитися

planet, a mass of granite of many thousands (in meters) could form, then it cannot form the same now. And if earlier it happened "openly" on the principle that in the store, then in the window, now it is - but hidden. The natural laboratory is now more self-contained. Only occasionally during the course of violent processes is it thrown onto the surface of the planet. The consequences of the more moderate work of the laboratory remain within its walls, also created by time. According to this principle, not only our Earth lives, but also the Moon and other planetary bodies.

The Earth's crust is the result of the gradual melting of the inner matter of the planet

Planet Earth in the distant past was not in a molten state and is not on the way to cooling. (Otherwise, there would not be any changes inside, except for the direction along the path of entropy. Simply put, the Earth would cool down calmly, slowly contracting, decreasing in volume. In reality, everything happens the other way around: the Earth is expanding.) However, this concept does not give full presentation on the merits of the case.

The internal heat of the Earth is not of radioactive origin

The rocks that make up the earth's crust say to themselves that they at one time underwent a melting stage, although not all with such obvious signs, but most of them. If you do not resort to unnecessary chewing, then it is worth saying more simply: the melting of the Earth's substance happened, but not once on a general scale - of the entire available mass, but in parts.

The fact of the matter is that the very mechanism of the melting process remains unknown. This process is not so unknowable, although it is obvious and accessible to the eye, but apparently far from thinking.

For some reason, all scientific thought is so firmly entrenched on the concept of radioactive heat, it does not even generate separate units that they would question it and start looking for or looking for some other sources of heat. The role of radioactivity in creating powerful thermal forces is so incredibly small that even experimentally it was not possible to support the opinion, not to mention the facts that clearly deny the role of radioactivity.

And speaking about the role of terrestrial melting (and this actually takes place) already itself generates contradictions in the concept of radioactivity. No one has yet cited a single example as the fact that a concentration of radioactive substances corresponding to the required calculated amount was found in freshly erupted igneous rocks. And this is already an obvious and indisputable fact.

So where, then, did the radioactive elements that led to the process of melting rocks go? Settled lower to melt a new batch again?

багатотисячна (в метрах) товща граніту, то вона не може утворитися такою ж тепер. І якщо раніше діялось «на відкрити» по принципу що в магазині, то і на вітрині, то тепер, є – та приховано. Природна лабораторія тепер більш замкнута сама в собі. Лише зрідка під час протікання бурхливих процесів викидається на поверхню планети. Наслідки більш помірної роботи лабораторії залишаються в її стінах, теж створених часом. По такому принципу живе не тільки наша Земля, а й Місяць та інші планетні тіла.

Земна кора – результат поступової виплавки внутрішньої речовини планети

Планета Земля в далекому минулому не була повністю в розплавленому стані і не знаходиться на шляху до остигання. (В іншому випадку всередині не відбувалися б будь-які зміни, крім напрямку на шляху ентропії. Простіше кажучи, Земля остигала б собі спокійно, повільно стискуючись, зменшуючись в об'ємі. В дійсності все відбувається навпаки: Земля розширюється.) Однак і таке поняття не дає ще повної уяви по суті справи.

Внутрішнє тепло Землі не радіоактивного походження

Породи, з яких складається земна кора, самі про себе говорять, що вони в свій час перетерпіли стадію плавлення, хоч і не всі з такими явними признаками, але більшість з них. Якщо не вдаватись до зайвих розжовувань, то варто сказати простіше: плавлення речовини Землі то відбувалося, але не одноразово в загальному масштабі – всієї наявної маси, а по частках.

В тім і справа, що залишається невідомим самий механізм процесу плавлення. Цей процес не настільки непізнаваний, хоч очевидний і доступний для очей але далекий, мабуть, від мислення.

Вся наукова думка чомусь так міцно закріпилась на понятті радіоактивного тепла, що навіть не породжує окремих одиниць, які піддали б сумніву і почали шукати чи підшукувати якісь інші джерела тепла. Роль радіоактивності в створенні могутніх теплових сил настільки неймовірно мала, що навіть експериментально не вдалося підкріпити думку, не говорячи вже про факти, які явно заперечують роль радіоактивності.

І от говорячи про роль земного плавлення (а таке в дійсності має місце) уже само породжує протиріччя в понятті про радіоактивність. Ще ні жодного прикладу ніхто не навів, як факту, що в свіже-вивержених магматичних породах виявлено концентрацію радіоактивних речовин, що відповідали б потрібній розрахунковій кількості. А це вже факт очевидний і незаперечний. То куди ж тоді поділися радіоактивні елементи, що призвели до процесу плавлення гірські породи? Осіли нижче, щоби знову нову партію плавити?

The gas component is an indicator of the vital activity of the planet

As for the degassing of the substance, then there is also a misconception with a good juggling. If scientific thought followed at least approximate true concepts of the origin of water, then the concept of degassing would be interpreted in a completely different way. Any eruption, it is impossible without admixtures of various gases and water vapor. This is a solid pattern. But it should be considered not from the point of view that, they say, before the time of melting, all these components were included in the composition of this rock, and after remelting they were released.

How the atmospheres of planetary bodies arise there, we will not resort to a detailed explanation. Let us note only one thing, that not only "... in other planets the atmosphere disappears altogether due to a number of facts," it disappears in all, without exception, and not in the same period of time of their existence. It exists insofar as they have vital activity. Was there not at one time an atmosphere even in small planetary bodies, for example, Ceres and her like? And the Moon had its own atmosphere, just like its satellites of the major planets have at the present time. But even there it is temporary. True, in some bodies, or rather around them, the atmosphere lingers longer until it disappears completely, in others it will not have time to accumulate, as living conditions in space make it disappear. The atmosphere of a planetary body is the most reliable indicator of its vital activity. It is inextricably linked and dependent on the processes taking place inside the planetary body in a direct or indirect way.

The earth's crust has reincarnated only once - during the birth

Regarding the creation of the earth's crust, modern thought is partly correct ("... the continental crust is the result of partial (?) Direct smelting from the mantle"), and partly not ("and partly - geochemical processing of the same smelted ..."). What does it mean? According to the thought expressed, it means that after smelting, the erupted to the surface undergoes chemical transformations. Is it true? If even in some scanty percentage (although we overestimate) chemical transformations have passed or are undergoing, then all the same it should not be generalized and attributed to a significant mass of the earth's crust. Traces of such transformations are still unknown.

But the assumption is completely wrong. What reversibility of the process can be here? And what is "basification of the granite layer"? How to comprehend it? There is no transition of the continental crust to the oceanic one. It would be a very big mistake if we consider the modern oceanic crust as the former site of the disappeared mainland. This is just absurd.

Of course, there are a number of tempting facts for such an opinion to arise, and the most basic of them is the shelves. But the shelves have never been a continental crust, that is, such that at one time (meaning at its inception) it could be the surface of the day and collide with the air. Even though the

Газова складова – показник життєдіяльності планети

Щодо дегазації речовини, то тут теж помилкове уявлення з непоганою припасовкою. Якби наукова думка дотримувалась хоч наближених істинних понять про походження води, то зовсім по-іншому трактувалось би поняття про дегазацію. Яке б то не було виверження, воно не можливе без домішок різних газів і водяної пари. Це тверда закономірність. Але її слід розглядати не з тієї точки зору, що, мовляв до часу плавлення в склад даної породи входили всі ці складові компоненти, а після переплавлення виділилися.

Як там виникають атмосфери планетних тіл, не будемо вдаватися до детального роз'яснення. Зазначимо лише одне, що не тільки «... в інших планет атмосфера в силу ряду фактів взагалі зникає», вона зникає в усіх без виключення та не в однаковий проміжок часу їх буття. Вона існує постільки, поскільки вони володіють життєдіяльністю. Хіба не було в свій час атмосфери навіть в малих планетних тіл, наприклад, Церери і її подібних? І Місяць мав свою атмосферу так же само, як мають її супутники великих планет у даний час. Але і там вона тимчасова. Щоправда, в одних тілах чи вірніше навколо них атмосфера затримується довше до повного зникнення, в інших не встигне накопичитися, як життєві умови в просторі примушують її зникнути.

Атмосфера планетного тіла – це найвірніший індикатор його життєдіяльності. Вона нерозривно пов'язана і залежна від процесів, що протікають всередині планетного тіла прямим чи непрямым шляхом.

Земна кора зазнає перевтілення лише один раз – під час зародження

Відносно творення земної кори сучасна думка частково правильна («... материкова кора являє собою результат частково (?) безпосереднього виплавлення з мантії»), а частково і ні («а частково – геохімічної переробки таких же виплавлень...»). Як це розуміти? Згідно висловленої думки виходить, що виплавлене вивержене на поверхню зазнає хімічних перетворень. Чи правда це? Якщо навіть в якому то мізерному відсотковому відношенні (хоч і завищуємо) пройшли чи проходять хімічні перетворення, то однак це не слід узагальнювати і приписувати значущій масі земної кори.

Сліди таких перетворень поки що невідомі.

А от допущення зовсім невірне. Яка тут може бути оборотність процесу? І що таке «базифікація гранітного шару»? Як його осмислити? Не існує ніякого переходу материкової кори в океанічну. Дуже великою помилкою буде, якщо вважати сучасну океанічну кору бувше місце зниклої материкової. Це просто абсурд.

Звичайно, для виникнення такої думки існує цілий ряд спокусливих фактів, а найосновнішим з них – це шельфи. Але шельфи ніколи не були материковою корою, тобто такою, що в свій час (мається на увазі при зародженні її) могла бути денною поверхнею та стикатися з повітрям. Навіть не дивлячись на те, що шельфи можуть мати прямі

shelves may have direct signs of continental crust - granite, these areas remain completely oceanic crust.

If, by analogy, in the opposite direction, then most of the modern continental crust can also be called oceanic, among which you can find only a small percentage of pure continental crust, which has never had anything to do with water spaces. Only the conditions of geological development have the right to make such a division, and not our reasoning on the basis of certain features.

Lacking specific concepts about the essence of the origin of the crust of the two types of each separately, it can lead everyone to the idea that the oceanic crust is traces of the disappeared continental. How else to explain the absence of a significant thickness of the granite layer? But there is at least some confirmation of the expressed thought, scientists did not think about it.

The primary crust was born at the same time

The basalt layer could not have arisen first. It originated simultaneously with the mainland crust, although at present such exists without it. There is no doubt that the initial melting of rocks was of a general, so to speak, global nature. But speaking about this, one should keep in mind the apparent dimensions of the planetary body at that time, and not modern ones. And only after the complete completion of the global process, a continuous flow of local processes begins in the deformation zones of the earth's crust. In general, this process is not associated with the foci of volcanoes, but is a force that prompts the emergence of the latter. This process is accompanied not only by the formation of basic or basaltic magma, but also those sedimentary rocks, the origin of which we attribute to exogenous processes. And there was no interaction between the primary material of the mantle and the volcanogenic masses of the basalt layer. Here everything went on as usual in the order of the turn, only in one direction.

Mountain-forming processes during the origin of the earth's crust

The interpretation compiled by pundits looks strange. "... The initial material for the formation of rocks was the products of volcanic eruption - ash, slag, lava. Redeposited by water, ice or wind, they formed the layers of the original sedimentary strata." How to comprehend these collected words in two sentences? Perhaps it is not worth choosing words to characterize their content. Moreover, such a scientific substantiation is not the first time. But even if we proceed from such an "explanation", do mountain structures consist of ash, slag? The material composition of rocks is different.

The original rock material remained unchanged

If we analyze in detail, observing the possibilities of reality, then the mechanism of the mountain-building process will look like this: tectonic movements inside the planet lead to a volcanic eruption, the product of which is

признаки материкової кори – граніт, однак дані ділянки залишаються повністю океанічною корою.

Якщо по аналогії в зворотному напрямку, то більшу частину сучасної материкової кори теж вправі назвати океанічною, серед якої можна відшукати лише невеликий відсоток чистої материкової кори, яка ніколи не мала нічого спільного з водними просторами. Тільки умови геологічного розвитку вправі зробити такий поділ, а не наші міркування на основі певних ознак.

Не маючи конкретних понять про суть походження кори двох типів кожного зокрема, може навести кожного на думку, що океанічна кора – це сліди зниклої материкової. Як же інакше пояснити відсутність значної товщі гранітного шару? Але чи знаходяться хоч які-небудь підтвердження до висловленої думки, вчені над цим не замислювались.

Первинна земна кора зароджувалась одночасно

Базальтовий шар не міг виникнути першим. Він зароджувався одночасно з материковою корою, хоч в даний час такий існує і без неї. Те, що перш-початкове плавлення порід носило загальний, так би мовити, глобальний характер, не підлягає сумніву. Але говорячи про таке, слід мати на увазі явні розміри планетного тіла на той час, а не сучасні. І тільки після повного завершення глобального процесу починається безперервний потік процесів місцевого значення в зонах деформації земної кори. А взагалі то даний процес не пов'язується з вогнищами вулканів, а являє собою силу, що спонукає зародження останніх. Такий процес супроводжується не тільки утворенням основної або базальтової магми, а навіть тих осадових порід, походження яких ми відносимо до екзогенних процесів. Та і взаємодії якої то між первинною речовиною мантії і вулканогенними масами базальтового шару не було. Тут проходило все своєю чередою в порядку черги, тільки в одному напрямку.

Горотворчі процеси під час зародження земної кори

Дивний вигляд має трактовка, складена науковими мужами. "...Первісним матеріалом для утворення гірських порід були продукти вулканічного виверження – попіл, шлак, лава. Пере-відкладенні водою, льодом або вітром, вони складали наверстування первісної осадової товщі". Як осмислити оці зібрані слова в двох реченнях? Не варто, мабуть, підбирати слова для характеристики їх змісту. Тим більш, що така наукове обґрунтування не вперше. Та якщо навіть виходити із такого «пояснення», то хіба гірські спориоди складаються із попелу, шлаку? Матеріальний склад гірських порід то інший...

Первісний матеріал гірських порід залишився незмінним

Якщо детально проаналізувати, дотримуючись можливостей дійсності, то механізм горотворчого процесу буде виглядати так: тектонічні рухи всередині планети призводять до вулканічного виверження, продуктом якого є

ash, slag, lava. Erupted types of matter are inherently fluid, that is, those that do not accumulate in a limited area. Let the slag, who knows what he was and what he was, could even accumulate in the form of rocks. But ash and lava could not have accumulated on the minimum area with the maximum height. In any case, such an eruption could have the appearance of a plateau with a relatively flat surface, but not with a summit. How can this be called a mountain structure? The initial material of any mountain structure in plain sight. From what material this structure began to form, this has remained to this day.

As you can see, in such a completely inconspicuous sentence, a rather incorrect idea is formulated and, moreover, seductive. Many can become a supporter of this opinion: after all, no one saw this, and who will prove that it is wrong? What was the initial material from which not structures were formed, but the substance for structures, no one knows yet. Perhaps the modern substance of the mountain structure was the same to the formation of the structure itself, but only in a different state, in a different location, but in no case ash or slag. After all, ash and slag will never be able by themselves to go into hard, dense rock. Or maybe this substance was in some phase unknown to us before the orogeny process. But again, not in the form of ash or slag. The issue of mountain building remains a mystery to science to this day, although many hypotheses and various assumptions have been created. Even if there was a redeposition of such ash and slag, they would remain so to this day. Are there any ash or slag layering found anywhere on the vast plains?

The question of lithology is also itself not properly clarified and is as mysterious as the mountain-building process. Although a fairly clear idea of the formation of sedimentary rocks has taken root, it is very easy to dispel such an idea if only a few questions about the essence of the layers themselves are raised.

The role of tectonic movements in mountain building processes

But regarding tectonics, it is well recognized, but only superfluous is attributed to it. For example. "Tectonic uplifts and subsidence cause the circulation of mineral matter in the tectonosphere, a complete periodic change in its qualitative composition." Can oscillating movements and their mechanical consequences lead to the fact that the substance of the day's surface falls to a depth of several kilometers over an area of hundreds and thousands of square kilometers? How can we understand the complete periodic change in its qualitative composition? Can granite after one earthquake turn into some other completely different rock from the previous one? There are many such examples.

If a substance of a completely different mineralogical composition was found in a deep fault between two granite blocks, this does not mean that in this place, due to movements, a change in the qualitative composition of the granite itself took place.

попіл, шлак, лава. Вивержені види речовини по своїй природі являються текучими, тобто такими, що не нагромаджуються на обмеженій площі. Нехай шлак, хто його знає, яким він був і що собою являв, міг навіть накопичитися у вигляді гірської породи. Але попіл і лава аж ніяк не могли нагромадитися на мінімальній площі з максимальною висотою. В усякому разі таке виверження могло мати вигляд плато з порівняно рівною поверхнею, але не з вершиною. То хіба таке можна назвати гірською спорудою. Первісний матеріал будь-якої гірської споруди на виду. З якого матеріалу дана споруда почала формуватися, такий залишився і понині.

Як бачимо, в такому зовсім непримітному реченні сформульовано досить таки невірне уявлення і при чім спокусливе. Багато хто може стати прихильником такої думки: адже цього то ніхто не бачив, а хто доведе, що не так? Що являв собою той первісний матеріал, з якого формувалися не споруди, а речовина для споруд, ніхто поки що не знає. Можливо сучасна речовина гірської споруди і була такою ж самою до формування самої споруди та тільки в іншому стані, в іншому розташуванні, але ні в якому разі не попіл і не шлак. Бо попіл і шлак ніколи не зможуть самі по собі перейти в тверду, густу кам'яну породу. А може, дана речовина до горотворчого процесу перебувала в якомусь невідомому для нас фазовому стані. Але знову ж таки не у вигляді попелу чи шлаку. Питання горотворення і понині залишається загадкою для науки, хоч створено чимало гіпотез та різних припущень. Якби навіть і мало місце пере-відкладення такого попелу та шлаку, то вони залишились би такими і до цього часу. Виявлено хоч де-небудь на величезних рівнинах наверстування попелу чи шлаку?

Питання літології так же само не з'ясоване як слід і являє собою таку ж загадковість, як і горотворчий процес. Хоч і вкоренилося досить таки чітке уявлення про утворення осадових порід, але дуже легко таке уявлення розв'язати, якщо поставити лише декілька запитань по суті самих наверстувань.

Роль тектонічних рухів в горотворчих процесах

А от щодо тектоніки, то вона впізнана непогано, та тільки зайве їй приписують. Наприклад. «Тектонічні підняття та опускання зумовлюють круговорот мінеральної речовини в тектоносфері, повну періодичну зміну її якісного складу». Хіба коливні рухи та їх механічні наслідки можуть призводити до того, щоби речовина денної поверхні потрапляла на глибину в декілька кілометрів на площі в сотні і тисячі квадратних кілометрів? Як же зрозуміти повну періодичну зміну її якісного складу? Хіба граніт після якогось одного землетрусу може перетворитися в якусь іншу зовсім відмінну породу від попередньої? Таких прикладів можна навести багато.

Якщо в глибинному розломі між двома блоками граніту виявлено якусь речовину зовсім іншого мінералогічного складу, то це не значить, що в даному місці завдяки рухів відбулася зміна якісного складу самого граніту.

It remained the same as it was before the time of tectonic movements. The appearance of new matter in the fault is already a matter of the mantle and has nothing to do with the surrounding rocks that were formed earlier.

It is very correctly noted that ascending movements carry geological layers from the bowels of the Earth to its surface, heap up high mountains. But is such a mechanism completely deliberate? Here, tectonic movements are not the primary cause of the appearance of geological layers or mountain structures. Tectonic movements are just a consequence of those causal processes occurring in the bowels of the planet, generate tectonic movements, give birth to geological layers.

The desire to dwell on such a concept. "On the surface, all rocks are weathered, crushed, turned into weathering crust. ...a complete qualitative transformation of rocks occurs. Weathering products become a source for the formation of new layers of sedimentary. Again redeposited by water, ice ...they become sedimentary rocks - sand, clay, etc., no longer similar to the mineral from which they were formed."

Somewhat correct and unquestioning, but something completely wrong. There are no eternally permanent mineral formations. Some of them are destroyed faster, others slower. But if we take it on a global scale, the weathering process takes a rather meager percentage. The weathering crust is very visible, and it is found mainly on the surface of the day. True, a qualitative transformation is taking place here. But again, this is a rather insignificant amount of matter, as such, compared to the total mass of sedimentary rocks on the entire planet.

The fact of the matter is that science does not know the natural origin of sedimentary rocks, therefore they are attributed to the processes of weathering.

Neither sand nor clay constituted, even in the most ancient time of the birth of the earth's crust, any rock from which they could have formed. We see the named materials in the first-born state in the original.

The earth's crust does not go deep into the bowels of the planet and does not experience metamorphism there

In no places where the earth's crust subsided and no rocks did they go deep into the bowels and did not experience new changes in composition - metamorphism. Metamorphism is also a virgin mystery, although it was taken for a very simple intelligibility. And everything here goes like a ladder. A fabricated solution to a single riddle fabricates a similar one. If the true origin of the limestone was known, the concept of "metamorphism" would not have originated. Confirmation of the wrong idea is the chemical composition of the paired minerals. But this does not mean the actual situation, as it seems.

All this can be known only when the very mechanism of the formation and formation of such mineral formations is disclosed. There are many factors of deception here that perpetuate false representations. Moreover, even practical

Він залишився таким же самим, як і був до часу тектонічних рухів. Поява в розломі нової речовини – це вже справа мантії і немає нічого спільного з оточуючими породами, що сформувалися раніше.

Дуже правильно підмічено, що висхідні рухи виносять геологічні наверстування з надр Землі на її поверхню, нагромаджують високі гори. Але чи досконало обдумано такий механізм? Тут тектонічні рухи не являються першопричиною появи геологічних наверстувань чи гірських споруд. Тектонічні рухи – це всього на-всього наслідок тих причинних процесів, які протікають в надрах планети, породжують тектонічні рухи, народжують геологічні наверстування.

Бажання зупинитися і на такому понятті. «На поверхні всі гірські породи вивітрюються, подрібнюються, перетворюються на кору вивітрювання. ...відбувається цілковите якісне перетворення гірських порід. Продукти вивітрювання стають джерелом для утворення нових верств осадків. Знову перевідкладені водою, льодом ...вони стають осадочними породами – піском, глиною тощо, вже не схожими на ту мінеральну речовину, з якої утворилися».

Дещо правильне і беззаперечне, а дещо зовсім невірне. Ніяких вічно постійних мінеральних утворень не існує. Одні з них руйнуються швидше, інші – повільніше. Але якщо взяти в загально-планетному масштабі, то процес вивітрювання посідатиме досить мізерний відсоток. Кора вивітрювання дуже помітна і вона знаходиться в основному на денній поверхні. Щоправда тут відбувається якісне перетворення. Але знов ж таки – це досить незначна кількість речовини, як такої, в порівнянні з загальною масою осадкових порід на всій планеті.

В тім то й справа, що для науки невідомо природне походження осадкових порід, а тому їх і приписують процесу вивітрювання.

Ні пісок, ні глина не складали навіть в найдавнішу пору зародження земної кори якоїсь гірської породи, з якої вони могли б утворитися. Названі матеріали ми бачимо в первонародженому стані в оригіналі.

Земна кора не заглиблюється в надра планети і не зазнає там метаморфізму

Ні в яких місцях опускання земної кори і ніякі гірські породи не заглиблювалися в надра і не зазнавали нових змін складу – метаморфізму. Метаморфізм – це теж ще незаймана загадковість, хоч її сприймали за дуже просту зрозумілість. І все тут іде як по драбинці. Сфабрикована розгадка якоїсь однієї загадки фабрикує подібну собі. Якби було відоме істинне походження вапняку, не породило б поняття «метаморфізм».

Підтвердженням невірної думки являється хімічний склад спарованих мінералів. Та це ще не означає дійсний стан, так як думається.

Все це може бути відомим лише при розкритті самого механізму утворення і формування таких мінеральних утворень. Тут знаходиться чимало факторів обману, що закріплюють фальшиві уявлення. Причём навіть практичні

research in artificial conditions can show what in reality did not exist in nature.

No. Acid secondary magma does not and cannot form in geosynclines. It is only just the place of its manifestation.

The demarcation of basalt from granite took place even when they originated and formed. They have remained so to this day, and no transitions, especially already in the Quaternary period, did not occur.

If such a transition process actually took place (without a certain regularity, such a process cannot proceed), then such a case could very easily be detected in the over-basalt layer of the oceanic crust. Moreover, there the granite layer would be much thinner than on the continents. After all, areas of the oceanic crust are different in their age: there are young and much older. And if the basalt granitization took place, then, first of all, the granite cover would be found in the oldest areas. Is this revealed? There, not only granite, but also basalt in some places barely makes ends meet.

дослідження в штучних умовах можуть показати те, чого в дійсності в природі не було.

Ні. Кисла вторинна магла не утворюється і не може утворюватися в геосинкліналях. Це всього-на-всього тільки місце її проявів.

Розмежування базальту від граніту відбулося ще тоді, як вони зароджувалися і формувалися. Такими вони залишилися і до цього часу, і ніяких переходів особливо уже в четвертинний період уже не відбувалося.

Якби такий процес переходу в дійсності мав місце (без певної закономірності такий процес не може протікати), то таку справу дуже легко можна було б виявити в над-базальтовому шарі океанічної кори. Причём там гранітний шар був би набагато тоншим а ніж на материках. Адже ділянки океанічної кори різні за своїм віком: є молоді і є набагато старіші. То якби відбувалася гранітизація базальту, то в першу чергу гранітний покрив був би виявлений на найбільш старих ділянках. Виявлено таке? Там не тільки гранітний, а й базальтовий в деяких місцях ледве кінці з кінцями зводить.

[Antin Dumnyi](#)